

Sygnatura akt III C 344/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suchecka

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko J. U.

- o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz pozwanego J. U. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

SSR Joanna Suchecka

Sygn. akt III C 344/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 sierpnia 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 3 czerwca 2015r. powód (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. U. kwoty 932,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 3 czerwca 2015r. i kosztami postępowania.

Powód wskazał, że powyższej kwoty dochodzi tytułem należności z umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej przez pozwanego z (...) S.A w dniu 9 sierpnia 2012r. obejmującej pojazd marki P. (...) o nr rej. (...). Wskazał, że nabył tę wierzytelność od pierwotnego wierzyciela na podstawie umowy z dnia 1 kwietnia 2015r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Na rozprawie zostało podniesione, iż powód nie wykazał roszczenia co do zasady, pozwany zakwestionował, aby zawarł umowę ubezpieczenia, z której powód dochodzi należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 kwietnia 2015r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) S.A. V. (...) w W. a (...) Spółką Akcyjną we W., przedmiotem której były wierzytelności szczegółowo oznaczone w załączniku do umowy w postaci pliku programu Microsoft Excel na płycie DVD, przysługujące Towarzystwu. Należność z tytułu ceny została uregulowana.

dowód :

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 77-83
- potwierdzenie wykonanej operacji k. 84
- oświadczenie k. 75

W dniu 9 lutego 2016r. został wykonany wydruk polisy o nr (...).

dowód :

- wydruk polisy k. 72

W dniu 3 czerwca (...). zostało sporządzone wezwanie J. U. do zapłaty kwoty 684 zł tytułem należności głównej i kwoty 249,71 zł tytułem odsetek.

dowód :

- wezwanie do zapłaty k. 74

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wobec braku wykazania roszczenia co do zasady jak i wysokości podlegało oddaleniu.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem wskazując, że nabył wierzytelność na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności. Podstawę prawną roszczenia stanowił zatem art. 822 § 1 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c. Materiał zaoferowany w sprawie nie potwierdził istnienia okoliczności, z których powód wywodził swoje roszczenia.

Podkreślić należy, że według obowiązującej w procesie cywilnym zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), na powodzie spoczywa obowiązek wykazania faktów, z których wywodzi dochodzone roszczenie – co do zasady i wysokości, zaś obowiązek dowodowy pozwanego obejmuje fakty tamujące lub niweczące roszczenie powoda. Sąd dokonuje ustaleń w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia zgodnie z regułami określonymi w rozdziale „Przedmiot i ocena dowodów” art. 227-234 k.p.c. Zasadą jest, że ustalenie faktu istotnego dla rozstrzygnięcia następuje na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów, ocenionych zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. tj. przy uwzględnieniu ich wiarygodności i mocy dowodowej na podstawie reguł logiki i doświadczenia życiowego. Nie wymagają dowodu fakty powszechnie znane (art. 228 § 1 k.p.c.), fakty znane sądowi z urzędu (art. 228 § 2 k.p.c.), fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Sąd może również uznać za ustalone fakty na podstawie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.). Twierdzenie strony nie stanowi natomiast dowodu i przy braku dodatkowych warunków przewidzianych we wskazanych przepisach, nie może stanowić podstawy ustaleń.

Odnosząc powyższe reguły do okoliczności i materiału niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód nie wykazał, aby nabył wierzytelność objętą pozwem. Powód przedstawił bowiem umowę sprzedaży wierzytelności oraz potwierdzenie uiszczenia ceny, jednakże nie dołączył dowodów na okoliczność tego, że osoby występujące w imieniu zbywcy były uprawnione do działania w jego imieniu, nie dołączył też choćby wyciągu z załącznika obejmującego wykaz wierzytelności objętych umową, wobec czego niemożliwym było pozytywne zweryfikowanie, że powód nabył wskazaną w pozwie wierzytelność. Jedynie uwzględniając, że pozwany nie zgłosił żadnych zarzutów wobec umowy sprzedaży wierzytelności, w oparciu o art. 230 k.p.c. usprawiedliwione było przyjęcie, że przedmiotowa wierzytelność została objęta tą umową.

Nawet jednak wykazanie, że między dwoma podmiotami doszło do zawarcia umowy o jakiej stanowi art. 509 k.c. nie stanowi dowodu na okoliczność, że wierzytelność stanowiąca przedmiot tej umowy istnieje, zarówno co do zasady jak i wysokości. Powód w tym zakresie nie zaoferował żadnych dowodów, a pozwany istnieniu wierzytelności zaprzeczył. Powyższe było okolicznością wystarczającą do oddalenia powództwa. Powód na okoliczność zawarcia umowy przedłożył bowiem jedynie wydruk polisy, który nie zawiera podpisów, nie jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. i nie potwierdza, że pozwany złożył oświadczenie woli o ubezpieczeniu pojazdu o nr rej. (...) na warunkach wskazanych w wydruku. Wierzytelność objęta pozwem nie została więc wykazana ani co do zasady ani co do wysokości, a pozwany wprost zaprzeczył, aby umowę tej treści zawierał. Uznać zatem należało, że powód nie sprostął obowiązkowi z art. 6 k.c.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Konsekwencją oddalenia powództwa było obciążenie powoda jako strony przegranej na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego, do których należała opłata skarbową od pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika, które Sąd ustalił w stawce minimalnej – 60 zł, na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

SSR Joanna Suchecka